

Ὁ κ. Κ. ἔλειπεν εἰς τὴν Εὐρώπῃν ὅταν ἐπανῆλθεν ἐ-
σπευσε νὰ δῆ μιάν ἀρχαίαν φίλην τῆς καρδίας του.

Ἡ φίλη ἄμα τὸν εἶδεν, ἀντὶ τοῦ ἀκαλῶς ὤρισεν, ἔβαλε
φωνὴν ἀηδίας :

— Οὐ ! ἄσπρισαν τὰ μαλλιά σου !

— Νὰ καυμένη, σὲ μιὰ νύκτα, ἕνεκα μεγάλης λύπης.

Τὴν ἐπαύριον ξαναπηγαίνει εἰς τῆς φιλενάδας, ἀφοῦ πέ-
ρασε προηγουμένως τὸ κεφάλι του ἀπὸ τὴν καραμπογιὰ
τοῦ κ. Ὀλμπίου.

— Μπᾶ, λέγει ἐκείνη, σήμερα τὰ ἔχεις μαῦρα ;

— Νὰ, καυμένη, σὲ μιὰ νύκτα μοῦ μαύρισαν, ἕνεκα με-
γάλῃς χαρᾶς ποῦ σὲ ξανεῖδα !

Ὁ εἰκοσι καὶ ἑνὸς ἔτους κληροῦχος Η. . . ἀπέναντι τοῦ
στρατιωτικοῦ ἱατροῦ πρὸς ἐπιθεώρησιν :

— Ἔχει ἀφορμὴν ἐξαιρέσεως ;

— Ναί, ἐξοχώτατε, κάρω τὸν μεγάλο ! !

Γνωρίζετε ὅτι ἡ ποιητὴ τοῦ Δημοκλέους συνίστατο νὰ κρέ-
μεται ἕνα ξίφος ἀνωθεν τῆς κεφαλῆς του κρεμασμένο ἀπὸ
μία τρίχα.

Μεταξὺ δῦο :

— Δὲν θὰ μοῦ ἦτανε, ἔλεγε ὁ ἕνας, πολὺ εὐάρεστον νὰ
τρώγω καὶ νὰ κρέμεται ἀπὸ πάνω μου ἕνα τέτοιο ξίφος.

— Ἐμένα, εἶπε ὁ ἄλλος, δὲν θὰ μῦελε γιὰ τὸ ξίφος,
θὰ συλλογιζόμουνα μήπως πέσ᾽ ἡ τρίχα μεσ' τὴ σούπα
μου.

Ἡ νοικοκυρὰ μπαίνει τόσο αἰφνιδίως σ' τὸ μαγειρεῖο,
ὥστε ἡ καυμένη ἡ Παναγιώτα δὲν ἔλαβε καιρὸ νὰ κρύψῃ
πουθενὰ τὸν ἐξάδελφο ποῦ τὴν εἶχε ἀγκαλιασμένη.

— Ἦμπορεῖ κάνεις νὰ ἦνε εὐτυχῆς καὶ χωρὶς πλούτη,
λοχαγέ, δὲν εἶμαι τεμπέλης καὶ ἔχω δυνατὰ χέρια· θὰ
ἐργασθῶ λοιπὸν διὰ τὴν Ἰωάνναν.

— Ἦξεύρω καλά, ὅτι μὲ σὲ, παιδί μου, ἡ κόρη μου
κάνενός δὲν θὰ στερηθῇ. Λοιπὸν ἐξακολουθῶ : Αὐτὸς ὁ κη-
πος, ἡ οἰκία μὲ τὰ ἐπιπλά της, τὸ πλησίον τεμάχιον γῆς
καὶ πρὸς τούτοις πέντε ἕως ἑξ̄ χιλιάδες φράγκα, ἰδοὺ πᾶν
ὅ,τι ἔχω· καθὼς βλέπεις, αἱ οἰκονομίαι μου εἶναι μέτριαι,
ἀλλ' αὐτὰ μόνον ἠμπόρεσα νὰ ἐξοικονομήσω, καὶ σὲ βεβαιῶ,
ὄχι μὲ πολλὴν εὐεολίαν. Μόλα ταῦτα ἡ ἀνάδοχός σου ἦτο
οἰκονόμος καὶ ἐκράτει πολλὴν τάξιν, καθὼς καὶ ἡ Ἰωάννα,
ἡ ὁποία τὴν ἀντικαθιστᾶ σήμερον· πάντοτε ἐζήσαμεν ἀ-
πλούστατα, καὶ ἐδαπανῶμεν μόνον διὰ τὰ ἀπολύτως ἀ-
ναγκαῖα. Ἀλλὰ ἐπεθυμοῦμεν ὅπως τὸ παιδί ἔχη ὅλα τὰ
παιγνιδάκια ἐκεῖνα, τὰ ὁποία ἀποτελοῦσι τὴν εὐδαιμονίαν
τῆς παιδικῆς ἡλικίας, καὶ κατόπιν, βραδύτερον, τὸ ἐξεπαι-
δεύσαμεν. Αὐτὸ πολὺ μᾶς ἐκόστισε, διότι ἐκτὸς τῆς συνή-
θους παιδείας, ἥτις διδεται εἰς τὰ νέα κοράσια, ἔμαθε πρὸς
τούτοις τὴν μουσικὴν, τὴν ἱερογραφίαν καὶ τὴν ζωγραφικὴν.
Ἦσως αὐτὰ ἦσαν περιττά, ἀλλὰ τί τὰ θέλεις, παιδί μου,
κάθε ἄνθρωπος ἔχει καὶ τὰς ἀδυναμίας του.

Καὶ τώρα, ἄλλο πράγμα. Σὲ εἶπον ὅτι εἰς τὸ χαρτοφυ-
λάκιον τοῦ πνιγμένου καὶ εἰς τὸν σάκκον τῶν ταξιδιωτῶν
εὐρέθησαν χίλια ὀκτακόσια ἑννεήκοντα δύο φράγκα. Αὐτὰ
πὰ χρήματα, τὰ ὁποία ἀνήκον εἰς τὸ παιδίον, μοὶ τὰ πά-

Ἡ κυρία. Νὰ φύγῃς, ἀπὸ τὸ σπῆτί μου, ἀμέσως κι' ὅλα.

Ἡ Παναγιώτα. Ἐνοεῖται ποῦ θὰ φύγω ἀπὸ ἕνα τέ-
τοιο σπῆτι, ποῦ ἡ κυρὰ μπαίνει ἔστο μαγειρεῖο χωρὶς νὰ
κτυπᾶ πρῶτα . . . Δὲν ἐντρέπεσθε ! !

ΑΝΑΚΑΛΥΨΕΙΣ

ΚΑΙ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ ΠΕΡΙΕΡΓΑ

Μηχανὴ κινουμένη διὰ πυρίτιδος

Ὁ κ. Beck ἐκ Norhausen, ἐν Γερμανίᾳ, κατεσκεύασε μιάν
μηχανὴν κινουμένην διὰ πυρίτιδος, ἥτις ἀναφλέγεται κατὰ
μικρὰς ποσότητας δι' ἀερίοφωτος, ἡ ἀναπτυσσομένη δύναμις
ὠθεῖ οὕτω τὸ ἔμβολον τοῦ κυλίνδρου καὶ ἐκεῖθεν μεταδί-
δεται ἡ κίνησις εἰς ὅλην τὴν μηχανήν.

Ἐὰν ἐφαρμοσθῇ τὸ σύστημα τοῦτο καὶ εἰς τὰς ἀτμαμά-
ξας ἢ τὰ ἀτμόπλοια τότε παρακαλοῦμεν μὲν τοὺς Μηθενι-
στάς νὰ παραιτηθῶν τῆς ὑπηρεσίας των, καὶ προτρέπομεν
τοὺς αὐτοκράτορας καὶ πρίγκηπας νὰ ταξειδεύουν δέ.

Μπαροῦτι βρωμᾶ . . .

Ἡλεκτρικοὶ αἰδηρόδρομοι

Ὁ ἄγγλος Aystor περιέγραψεν εἰς μιάν συνεδρίασιν τῆς
Ακαδημίας τοῦ Λονδίνου ἐν νέον σύστημα τῶν σιδηρῶν
γραμμῶν, ὅπερ ὁ ἴδιος ἀνεκάλυψε, κατὰ τὸ ὁποῖον αἱ ἀμα-
ξοστοιχίαι θὰ ἦνε ἠλεκτρικαὶ καὶ πολὺ ἐλαφρότεραι καὶ θὰ

ρέδωκεν ὁ δήμαρχος τοῦ Βλαϊνκούρ, μολονότι δὲ εἶχεν τὸ
δικαίωμα νὰ τὰ μεταχειρισθῶ διὰ νὰ καλύψῃ τὸ ἔλλειμμα
τοῦ πτωχοῦ μου προϋπολογισμοῦ, τὸ ὁποῖον προέκυψεν ἐκ
τῆς ἀυξήσεως τῶν δαπανῶν μου, ἐν τούτοις δὲν τὸ ἐπραξα.
Αὐτὰ τὰ χρήματα ἦσαν τῆς Ἰωάννας, αὐτῆς καὶ μόνῃς, καὶ
δι' αὐτὸ οὐδὲ κἂν τὰ ἤγγισα.

Πρέπει ὅμως νὰ σκεφθῆς ὅτι δὲν τάκλεισα σὰν τὰ ζῶα
μέσα στὸ σιτάρι μου οὔτε τάκρυψα μέσα στὰ ρούχα τοῦ
ντουλαπιῶ μου, καθὼς κάμουν μερικαῖς γρηναίς, ἀλλὰ τὰ
ἔβαλα ὅπου μποροῦσα καλλίτερα. Πολλαὶ εὐνοϊκαὶ περιστά-
σεις παρουσιάσθησαν τὰς ὁποίας ἐπωφελήθη διὰ νὰ κάμω
μερικὰς χρηματιστικὰς ἐργασίας αἱ ὁποιαὶ ἐπέτυχον πέραν
τῶν πῶθων μου. Ἀλληλοδιαδόχως ἠξήσε τὸ μικρὸν κεφάλι-
ον, σήμερον δὲ ἀνέρχεται εἰς δώδεκα χιλιάδας φράγκων.

— Δώδεκα χιλιάδας φράγκων ! ἀνεφώνησεν ὁ Ἰάκωβος,
ἀλλ' αὐτὰ εἶναι ἐλόκληρος περιουσία !

— Ὅχι, ὑπέλαβεν ὁ λοχαγός, ἀλλ' ἠμποροῦν ν' ἀποτε-
λέσουν τὴν βᾶσιν αὐτῆς.

Ἡ Ἰωάννα εἶναι πλούσια καὶ ἐγὼ δὲν ἔχω τίποτε ! Ἄ !
μὰ αὐτὸ δὲν τὸ ἤξευρα λοχαγέ· ἂν τὸ ἤξευρα . . .

— Λοιπὸν ;

— Δὲν θὰ τολμοῦσα.

— Ἐλα, ἔλα, εἶπεν αὐτῷ ὁ γέρον στρατιώτης τύπτων
αὐτὸν ἐπὶ τοῦ ὤμου, κάμε μου τὴν χάριν νὰ μὴ λέγῃς ἀ-

εύρισκονται εἰς διηνεκὴ συγκοινωνίαν διὰ τοῦ ἠλεκτρισμοῦ μετὰ τῆς ἠλεκτρομηχανῆς τοῦ σταθμοῦ μέσον τῶν σιδηρῶν γραμμῶν. Ἡ οἰκονομία θὰ ἦνε μεγίστη καὶ ἄρα καὶ τὰ ταξείδια.

Ἴσως ταύτην τὴν στιγμήν ἄλλος Τζὸν ἢ Κούκσσαν ἐργάζεται ἐν παραβύστω διὰ νὰ εὑρῇ τινὶ τρόπῳ δυνάμεθα νὰ πάρωμεν τὴν Γῆν εἰς τὸν ὧμόν μας καὶ νὰ πᾶμε περίπατο! Ἐκεῖ τείνουν τὰ πράγματα.

Ἡ ἀνατροφή τῶν νέων ἐν Ἰαπωνίᾳ

Ἐν Ἰαπωνίᾳ ὑπάρχουσι 28,025 σχολεῖα, ἐξ ὧν 16,740 δημόσια καὶ 11,315 ἰδιωτικά· ὁ δὲ ἀριθμὸς τῶν σχολειῶν ἔνθα γίνονται αἱ ὑψηλότεραι σπουδαί εἶνε 785, ἐξ ὧν 107 δημόσια καὶ 677 ἰδιωτικά. Τὰ ἰδιωτικά σχολεῖα κυρίως συντείνουσι πολὺ εἰς τὴν ἐθνικὴν καὶ κοινωνικὴν ἀνατροφήν, ἔχουσι μεγίστην ἀναλογίαν μὲ τὰς σχολὰς τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων, ἔνθα οἱ μαθηταὶ ἔτρεχον ἀθροῖοι ὅταν ἤκουον ὅτι διδάσκει περιώνυμος τις σοφιστὴς ἢ φιλόσοφος. Εἰς ἕκ τῶν πλέον διακεκριμένων Ἰαπώνων ἀνατροφέων τῆς νεότητος εἶνε ὁ Φουκουζάβας, τοῦ ὁποῦ αἱ μαθηταὶ κατέχουσι τὰς σπουδαιότερας θέσεις τοῦ κράτους. Πρὸς τούτοις οἱ νέοι μετὰ τὸ πέρας τῆς ἀνατροφῆς τῶν ἐξακολουθοῦν νὰ πηγαίνουν εἰς τοῦ κ. Φουκουζάβας, ὅπου ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν καὶ τὴν ἐποπτείαν τοῦ συζητοῦν διάφορα ἐπιστημονικὰ ζητήματα, μεταφράζουσι πολλὰ εὐρωπαϊκὰ συγγράμματα καὶ παρακολουθοῦν τὴν πνευματικὴν πρόοδον τῆς Εὐρώπης· ἐκδίδουσι ἐφημερίδας, κρίνοντες τὰ πράγματα τῆς πατρίδος καὶ τὰ τοιαῦτα.

Τέλος πάντων, κύριε Λομπάρδο, ἐτοῦτσοι; οἱ Ἰαπωνέζοι; μὰ τὸν ἅγιον Γεράσιμο; μᾶς ἀπέρασαν;! Καὶ ὁ ἴδιος ὁ Μινίστρος τῆς Ἰαπωνίας μουρέ; ἔκαμε; ἕνα ραπόρτο; πὲρ μπάκο, τῆς situatione τῆς παιδείας; τοῦ τόπου τουουου;

Μακροβιότης μηρμύκων.

Ὁ John Lubbock καταγίνεται πολὺ μὲ τοὺς μήρμυκας· ὁ περιώνυμος οὗτος οὐσιολόγος καὶ μηρμυκολόγος ἐδημοσίωσεν ἐσχάτως ὅτι ἔχει ὑπὸ ἐπιτήρησιν ἐπιστημονικο-αστυνομικὴν δύο βασιλίσσας μήρμυκας, αἵτινες ἐκάμφθησαν ἡδὴ ὑπὸ τὸ γῆρας· ἔχουσι ἡλικίαν 10 ἐτῶν! καὶ τί δὲν εἶδον τὰ μάτια των! πόσα πολιτικὰ γεγονότα ἔλαβον χώραν εἰς τὸ τακτικῶς λειτουργοῦν κράτος των! Εἶνε αἱ Βικτώριαί τοῦ Μυρμηδονικοῦ κράτους, ὅπερ ὁ Lubbock ἔχει περικλείσει εἰς ἕν δωμάτιον. Αἱ βασιλίσσαι αὗται ἀπολαμβάνουσι μεγάλου σεβασμοῦ παρά τοῖς λοιποῖς νεαροῖς μήρμυξι, ὧν τὸ ἐργατικὸν καὶ ἐπιχειρηματικὸν πνεῦμα δύναται ἐπαξίως νὰ παραβληθῇ πρὸς τὸ ἀγγλικόν· καὶ οὕτω ἡ παραβολὴ γίνεται πλήρης.

Εἴθε ὁ Ὑψίστος νὰ διαφυλάξῃ καὶ παρατείνῃ τὰς πολυτίμους ἡμέρας τῶν ΑΑ. Μεγαλειοτήτων!

ΑΝΘΥΛΛΙΑ

Ὁ Α. ἀποστρέφεται τὸν Β. Ἄρα γε διότι ὀμιλεῖ πολὺ ὑπὲρ ἑαυτοῦ, ἢ διότι δὲν λέγει τίποτε ὑπὲρ αὐτοῦ;

Τί μέγας ἰατρός θὰ ἦνε ἐκεῖνος, ὅστις θὰ εὑρῇ τὸ ἀντιφάρμακον τῆς καρδίας! Πόσῃ ἐξόδευσιν θὰ κάμῃ!

νοησίας. Τέλος πάντων, ἡ Ἰωάννα ἔχει δώδεκα χιλιάδας φράγκα, τὰ ὅποια εἶναι ἡ προικὰ τῆς. Ὅταν ἐπανεῖθῃ, ἐλπίζω νὰ στρογγυλωθῇ ἀκόμη αὐτὸ τὸ ποσόν, τότε δὲ μὲ ὅσα ἀκόμη ἐξοικονομήσω, θὰ ἠμπορέσῃς ἢ ν' ἀγοράσῃς καμμίαν μικρὰν ἔπαυλιν ἢ ν' ἀναλάβῃς τὴν διεύθυνσιν καμμιάς σπουδαίας γεωργικῆς ἐπιχειρήσεως. Ὡς τὴν γεωργίαν πολλὰ πράγματα ἔχει κάνεις νὰ κάμῃ· σὲ ἤκουσα συζητοῦντα περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου καὶ συμμερίζησαι τὰ φρονήματά σου. Ἐχεις ἰδέας μεγάλας καὶ φαίνεσαι ἀνθρώπος μεταρρυθμιστῆς· φθάνει νὰ ἦσαι εἰς θέσιν νὰ ἐνεργήσῃς καὶ θὰ προοδεύσῃς πολὺ τὴν γεωργίαν, ἐξάγων αὐτὴν ἀπὸ τὰς παλαιὰς τῆς ἕξεις. Διὰ νὰ βγάλῃς κάνεις ἀπὸ τὸ κεφάλι τῶν καλλιεργητῶν μας τῆς σκουριασμέναις ἰδέαις των, χρειάζονται παραδείγματα περιφανῆ, καὶ σὺ, Ἰάκωβε εἶσαι ἀπὸ ἐκείνους ποῦ ἠμποροῦν νὰ δώσουν τοιαῦτα παραδείγματα. Αἱ θεωρίαι εἶναι ὠραῖαι, ἀλλ' ἡ ἐφαρμογὴ εἶναι καλλιτέρα. Διὰ νὰ ἐφαρμόσῃς ταχύτερον τὰς ἰδέας σου, Ἰάκωβε, μποροῦσα νὰ σὲ ἀπαλλάξῃς ἀπὸ τῆς στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας ἀν σου ἔδιδα τὸ ὄρισμένον ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν ποσόν διὰ τὴν ἀντικατάστασιν.

— Δὲν θὰ τὸ δεχόμεν, λοχαγέ.

— Τὸ ἤξεύρω, καὶ διὰ τοῦτο δὲν σοῦ ἔκαμα αὐτὴν τὴν πρότασιν. Διατί; Ἄφ' ἐνός μὲν διότι εἶσαι ἀκόμη πολὺ νέος ὥστε δὲν ἠμπορεῖς νὰ διευθύνῃς ἐπιχειρήσιν ὑπὸ τοὺς ὅρους τοὺς ὁποῖους ἐννοεῖς, ἀφ' ἑτέρου δὲ διότι ἡ Ἰωάννα δὲν εἶναι

ἀκόμη δεκαεξὲς ἐτῶν καὶ δὲν ὑπανδρεῖς κάνεις ἕνα παιδί. Ἄν σὺ ἔχῃς τὰς ἰδέας σου περὶ γεωργίας, ἔχω καὶ ἐγὼ τὰς ἰδέας μου περὶ στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας, ἢ ὅποια εἶναι χρέος ἱερὸν ὅπερ πᾶς Γάλλος ὑγιῆς καὶ μὴ ὦν τὸ μοναδικόν στήριγμα συγγενῶν ἀσθενῶν ἢ ἀδελφῶν ὀρφανῶν χρεωστῆ εἰς τὴν πατρίδα. Ὅχι, ἐγὼ δὲν παραδέχομαι ὅτι αὐτὸ τὸ προσωπικὸν ἱερὸν χρέος ἠμπορεῖ κάνεις νὰ τὸ πληρῶσῃ μὲ χρήματα.

Αὐτὰ, παιδί μου, ἔχω νὰ σοῦ εἰπῶ σήμερον· μετὰ τὴν ἐπάνοδόν σου θὰ ὀμιλήσωμεν περὶ ἄλλων. Δὲν ἔχω ἀνάγκην νὰ σοὶ συστήσω μεγίστην περίσκεψιν ἀπέναντι τῆς Ἰωάννας.

— Ἐννοιά σου λοχαγέ· θὰ φυλάξω ὅτι μοὶ ἐμπιστεύθηκες.

Τὴν στιγμήν ταύτην ἡ ὑπηρετρία ἦλθεν εἰς τὸν κῆπον, προπορευομένου τοῦ Φιντέλη.

— Λοιπόν, Γερτρύδη, τί τρέχει; εἶπεν ὁ λοχαγός. Εἶναι ἔτοιμο τὸ τραπέζι;

— Μάλιστα, κύριε, τὸ φαγητὸν εἶναι ἔτοιμον καὶ ἡ κυρία σᾶς περιμένει.

— Πάμε, λοιπόν Ἰάκωβε.